

ת"פ 51265/06/18 - מדינת ישראל נגד בר אל בן ישראל פאוץ (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

29 ינואר 2020

ת"פ 51265-06-18 מדינת ישראל נ' פאוץ(עציר)
ת"פ 31292-09-19 מדינת ישראל נ' פאוץ(עציר)

לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים

נגד
הנאשם

בר אל בן ישראל פאוץ (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד הזז יוחאי בשם עו"ד אדיר בן לולו

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון שכלל צירוף תיקים, על פי הודאתו בכתב האישום בתיק האב ובכתב האישום המתוקן, בתיק שצורף, בביצוע 4 עבירות של **התפרצות לבית מגורים/תפילה בכדי לבצע עבירה (4)** עבירות לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז (1977), **פריצה לרכב** (עבירה לפי סעיף 413 ו' רישא לחוק הנ"ל), **8 עבירות של גניבה (8)** עבירות לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל), **הסגת גבול** (עבירה לפי סעיף 447 לחוק הנ"ל), **והפרת הוראה חוקית** (עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל).

2. עניינן של העבירות נשוא תיק האב, בכך שכמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם במועד המפורט באישום הראשון גנב תיק של המתלונן מחדר כושר במרכז המסחרי בדימונה. בהמשך, החל משבוע לאחר האירוע הנ"ל ובתוך פרק זמן בן כ - 4 חודשים הנאשם התפרץ ל-4 בתי כנסת שונים לשם ביצוע גניבה מתוכם. כל אותן התפרצויות היו לבתי כנסת אשר היו מבעד לחלונותיהם אשר היו סגורים אך לא נעולים. בכל אחד מאותם ארבעה בתי כנסת אליהם התפרץ, גנב הנאשם כסף מקופות צדקה שהיו בארבעת בתי הכנסת הנ"ל. בנוסף הורשע הנאשם בכך שבהזדמנות נוספת, גנב מפתח שהיה נעוץ במנעול של בית עסק, לאחר שבעל המקום שכח את המפתח במנעול וזאת בכוונה להתפרץ באמצעות אותו מפתח לבית העסק מאוחר יותר. בסופו של דבר הנאשם התחרט ולא פרץ לבית העסק. עוד הורשע הנאשם בכך שבמהלך אותה תקופה התפרץ לרכב מרצדס המשמש כמונית שחנה ברחוב בעיר דימונה בכך ששבר את חלון הרכב, הכניס חלק מגופו אל תוך הרכב, וגנב מהרכב מטבעות.

3. עניינן של העבירות נשוא כתב האישום המתוקן שצורף בכך שבשעה שהנאשם היה משוחרר בתנאים מגבילים במסגרת תנאי שחרור שנקבעו בתיק המעצר הקשור בתיק האב, הפר הנאשם את תנאי שחרורו,

יצא את מקום מעצר הבית והסיג גבול בית כנסת בכך שנכנס לתוכו בכדי לבצע גניבה מתוכו וזאת לאחר שנכנס לבית הכנסת מבעד לחלון. הנאשם גנב מאותו בית כנסת סכום של ₪ 300 שהיה בקופות צדקה במקום.

4. ביום 17.10.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בתיק האב לפיו הנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום המקורי והטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת תסקיר שיבחן בין השאר אפשרות שילובו בקהילה טיפולית. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

5. ביום 5.12.2019, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני נוסף שכלל את תיקון כתב האישום בתיק שצורף, צירוף התיק הנ"ל והודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן שצורף. הצדדים הבהירו כי אין הסדר לעניין העונש וכי כל צד יטען על פי מיטב הבנתו.

תסקירי שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם הוגשו עשרה תסקירים.

7. בתסקיר מיום 30.1.2019 סקר שירות המבחן בהרחבה את קורותיו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם התמכר לסמים מגיל צעיר ביותר ולמעשה מאז גיל 13 החל להשתמש בסמים. מהתסקיר עולה כי הנאשם החל מעורבות פלילית בגיל צעיר ונידון למאסר ראשון בהיותו בן 14. מהתסקיר עולה כי במהלך שנות נעורו של הנאשם נעשו על ידי שירות המבחן לנוער ניסיונות רבים לטיפול בו, הנאשם שולב במסגרת חוץ ביתית, בהמשך שולב הנאשם במסגרות נוספות: "ליפתא", "שיטה", "גילעם" ובהמשך אף שולב במסגרות אשפוז לצורך גמילה מסמים אך ללא הצלחה. בין השאר שולב הנאשם במסגרת הקהילה הטיפולית "מלכישוע" בשנת 2015 ושירות המבחן ציין כי גם ממסגרת זו ברח.

8. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה להסתגל למסגרות שבהן שולב, היה מעורב באירועים חריגים והורחק מכל המסגרות. שירות המבחן ציין כי במהלך השנים נעשו עם הנאשם ניסיונות טיפוליים שונים בקהילה ומחוצה לה אולם הנאשם התקשה לשתף פעולה בטיפול וחזר על התנהגות עוברת חוק. מהתסקיר עולה כי בהיותו בכלא הצליח הנאשם להשלים 10 שנות לימוד וכי הנאשם שוחרר באפריל 2018 וזמן קצר לאחר מכן נעצר בגין העבירות נשוא תיק האב (עניינו של האישום הראשון בעבירה מיום 23.5.2018).

9. בתסקיר מיום ה-13.5.2019 ציין שירות המבחן שהנאשם הודה בפניו בביצוע העבירות נשוא תיק האב ונימק את ביצוען בצורך כספי למימון סמים ועל רקע השימוש האינטנסיבי בסמים מסוכנים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער, אשמה ובושה ואמר שכיום מתקשה להבין איך הצליח לפגוע באחר והביע חרטה.

10. כעולה מהתסקירים ומהחלטת בית המשפט בתיק זה מיום 23.10.2018, הנאשם שוחרר ממעצר - "דלת לדלת" ביום ב-21.11.2018 לקהילה הטיפולית "הדרך". מהתסקירים עולה כי בקהילה הטיפולית, נאשם הפגין מוטיבציה ועמד בדרישות הגורמים המטפלים תוך שניכר היה רצון לשינוי.

11. בתסקיר מיום ה-6.8.2019 ציין שירות המבחן כי הטיפול בנאשם בקהילה טיפולית הופסק בעקבות חריגות משמעת וכי הנאשם הושעה יומיים קודם לכן מהקהילה הטיפולית לצורך חשבון נפש, זומן לקהילה על מנת למסור לו הודעה בדבר הפסקת הטיפול אך טרם הגיע למסגרת. בהמשך הוגש תסקיר נוסף שהבהיר כי הנאשם הגיע לקהילה טיפולית ונשלח לזה עשרה ימים על מנת לערוך חשבון נפש בבית בן דודו.

12. מהתסקיר מיום 18.8.2019 עולה כי הנאשם שהה חודשים רבים בקהילה הטיפולית "הדרך" ואולם לצד יצירת קשר עמוק ומיטיב בתוך התהליך הטיפולי ומוטיבציה גבוהה, עלתה התנהלות התנהגותית בעייתית שחזרה על עצמה, וכי בחודשים האחרונים ניכר היה שהנאשם נתון ברגסיה, מתקשה להציב גבולות פנימיים והוחלט על השעייתו מהקהילה ולבסוף הוחלט על הפסקת הטיפול בו במסגרת הקהילה.

13. בתסקיר מיום ה-2.9.2019 ציין שירות המבחן כי הנאשם נשלח לראיון במסגרת הטיפולית "אביבים" וכי בסופו של יום בשל גילו לא התקבל לאותה מסגרת טיפולית.

14. ימים ספורים לאחר מכן נעצר הנאשם בגין ביצוע העבירות נשוא התיק שצורף. בתסקיר מיום ה-22.9.2019 העריך שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגייס כוחותיו להליך של שינוי משמעותי ולהראות יציבות בהליך טיפולי לאורך זמן. שירות המבחן התרשם כי יתכן וחרף הטיפול הממושך שעבר, הנאשם, עדיין מבטא קושי לערוך שינוי באורחות חייו. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית והעריך כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית ומציבת גבול.

15. בתסקיר מיום 26.12.2019 ציין שירות המבחן כי הנאשם הודה בפניו בביצוע העבירות נשוא התיק שצורף, נטל אחריות על ביצוען וסיפר כי ביצע אותן מתוך תחושות של ייאוש ואכזבה עצמית לאור מצבו והעובדה שהפר את אמון הסביבה וגורמי החוק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חש כישלון ואכזבה בעקבות סיום הטיפול בקהילה הטיפולית היה במצב רגשי הישרדותי והתקשה להפעיל שיקול דעת ולהציב לעצמו גבולות וחזר לשימוש בדפוסי התנהגות אותם מכיר מהעבר. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

טענות הצדדים

16. המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. ביחס לאישום הראשון בתיק האב עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין מאסר קצר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השני למתחם הנע בין 14 חודשים בפועל לבין 26 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השלישי עתרה המאשימה למתחם הנע בין מאסר קצר בפועל עד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום הרביעי עתרה המאשימה למתחם הנע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 26 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום החמישי עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השישי עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 26 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השביעי עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 26 חודשי מאסר בפועל וביחס לתיק שצורף עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין עשרה חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

17. בסופו של יום עתרה המאשימה להשתת מאסר בפועל ברף הגבוה בכל אחד מהמתחמים להם עתרה וזאת במצטבר זה לזה, הפעלת מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם במצטבר למאסרים שהושתו, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלוננים, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי, קנס גבוה והתחייבות.

18. בא כוח הנאשם, בטיעונו לעונש, עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על הנלמד מהתסקירים שהוגשו בעניינו, ועל גילו הצעיר. בא כוח הנאשם, עמד על ההליך הטיפולי שבו שולב הנאשם עמד על נטילת האחריות, עמד על כך שהעבירות בוצעו ללא תחכום וביקש לקבוע מתחם אחד הנמוך משמעותית מן המתחמים להם עתרה המאשימה וביקש לגזור את עונשו של הנאשם לקולא.

19. הנאשם, בדברו לעונש, הביע צער וחרטה סיפר כי חש שאיש אינו עוזר לו, אמר שלא רצה לחזור לבית הסוהר אמר כי לא ידע מה לעשות במצב שבו חש תסכול ודיכאון והביע צער וחרטה.

דין והכרעה

20. התפרצויות לבתי כנסת על מנת לגנוב מתוכם, גורמות לפגיעה קשה ברגשות הציבור כמו גם בתחושת הביטחון האישי של הציבור, העולה מאות מונים על הנזק הכספי, מקום שהן פוגעות בראש ובראשונה פגיעה רגשית של ממש ברגשות ציבור המתפללים משמדובר במקום תפילה המיוחד לעבודת קודש. לא בכדי מצא המחוקק להעניק מעמד מיוחד לבתי תפילה והשווה אותם לבתי מגורים בכל הקשור לחומרת העבירה. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכין עם מצב בו רכוש אזרחיה, כמו גם רגשותיהם וזכותם לשלווה ולביטחון כמו גם הכבוד למוסדות הדת, יהפכו להפקר. ביצוע עבירות דוגמת אלו שביצע הנאשם, פוגע קשות ברגשות הציבור הרבה מעבר לנזק החומרי שנגרם.

21. סבורני כי לא ניתן להתייחס לעבירות אלו באמירה כי מדובר "רק" בעבירות רכוש, ועל בית המשפט להיות קשוב גם לנאקת הציבור הנורמטיבי, הסובל מתופעה קשה זו, והחש כי רכושו, ביטחונו ופרטיותו, הופכים להפקר, ציבור המאבד את האמון במערכת אכיפת החוק, כמערכת המסוגלת להגן עליו ועל רכושו, עד כדי פגיעה של ממש באמון הציבור, בשלטון החוק ויצירת תחושה של לית דין ולית דיין.

22. הדברים יפים בהתאמות הנדרשות גם ביחס לאירוע נשוא האישום החמישי בכתב האישום בתיק האב מקום בו הנאשם פרץ לרכב.

23. ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) עמד בית המשפט העליון, בין השאר, על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש באומרו כי אלו היו: "**למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...**"

24. ור' גם (בהתאמות הנדרשות):

מיותר לציין את חומרתן היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות

עמוד 4

ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים (רע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל, תק-על 2014(1), 16319 [16/03/2014]).

25. ור' גם (בהתאמות הנדרשות): "בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה בדיוק ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל'מכת מדינה', עבירות אלו פוגעות בקניינם ובביטחונם של אזרחים תמימים. עוד נקבע, כי ככלל, מן הראוי להטיל במקרים אלה, עונשי מאסר משמעותיים" (עפ"ג 9595-08-13 (מחוזי חיפה) קייס חאג' יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

מדיניות הענישה הנוהגת

26. ברע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.2018) מדובר היה בנאשם שהורשע, בבית משפט השלום, בעבירות של התפרצות אחת לבית מגורים אחד, גניבה ושבל"ר. אותו נאשם היה נעדר עבר פלילי לחלוטין, צעיר, אשר הוגש בעניינו תסקיר חיובי שהמליץ על ביטול ההרשעה ועל הטלת צו מבחן למשך שנה, ושל"צ בהיקף של 180 שעות, לאחר שעבר הליך טיפולי. בית המשפט השלום גזר על אותו נאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 14 חודשים. הערעור לבית המשפט המחוזי התמקד בכך שבימ"ש השלום לא העדיף את שיקולי השיקום ולא מצא לחרוג בשל שיקולי השיקום מהמתחם, תוך שלערעור בבית המשפט המחוזי גם צורפה חוות דעת מטעם מרכז "קטבים". בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור.

27. בע"פ (נצרת) 97/10 סעאידה עאטף נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נאמר, בין השאר:

עוד אמרנו לא אחת, כי עבירות הרכוש, של פריצות לבתים, או למכוניות של אזרחים תמימים, הפכה למכת מדינה, אשר יש להילחם בה מלחמת חורמה, גם באמצעות החמרה בעונשם של עברייני הרכוש למיניהם. באשר לעבירת הרכוש וכאמור, קבענו לא אחת, כי רף הענישה הראוי הינו בין שנים עשר חודשי מאסר בפועל, למי שזו לו מעידתו הראשונה לבין 3 ואף 4 שנות מאסר, למי שבאמתחתו עבר כבד ומכביד.

28. בעפ"ג 49066-05-15 בלעום ואח' נגד מדינת ישראל [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט המחוזי חיפה ביחס לעבירות של התפרצות לבית מגורים כי: "מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 30 - 10 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון".

29. בעפ"ג 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ביחס להתפרצות אחת לדירת מגורים אחת כי: **"בית משפט קמא צדק איפה כאשר סבר כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל..."**.

30. בעפ"ג 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כי: **"המתחם המקובל בעבירות ההתפרצות הוא בין שנה כרף תחתון לשנתיים כרף עליון..."**.

31. מקום בו חרף הזהות שבהוראת החיקוק, ישנו שוני בעוצמת הפגיעה בנפגעי עבירה ובתחושת הבטחון האישי שלהם, בין התפרצות לבתי כנסת לבין התפרצות לבתי מגורים יש לקחת בחשבון את העובדה שהפסיקה שהובאה לעיל מתייחסת להתפרצות לבתי מגורים ולבצע את ההתאמות הנדרשות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסגת גבול לשם ביצוע גניבה

32. בת"פ 35125-08-15 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (20.1.16) נדון נאשם צעיר, בן 23, נעדר עבר פלילי רלוונטי, בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה שעניינן כניסה יחידה לבית עסק בעיר באר-שבע וגניבת 200 ₪ מתוך בית העסק, ל - 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד פיצוי וקנס.

33. בת"פ 36342-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן ואח'** (פורסם במאגרים) נדונו, שני נאשמים בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה שעניינן הסגת גבול בית עסק וגניבת קופה שהכילה 500 ₪, כל אחד, לשלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, קנס ופיצוי. ראוי לציין כי אותם שני נאשמים היו "בגירים צעירים" נעדרי עבר פלילי לחלוטין.

34. בת"פ 34080-03-14 **מדינת ישראל נ' ניסים סבח יוז** (פורסם במאגרים) נדון נאשם (בעל עבר פלילי) ל - 5 חודשי מאסר בפועל (לריצוי כמאסר של ממש) ולמאסר מותנה בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה שעניינן בכך ששעה ששהה במרפאת קופת חולים, אשר הייתה פתוחה לציבור הרחב, הסיג גבול מחסן תרופות וגנב תיק המכיל 370 ₪. צוין שם: **"הענישה הנוהגת בעבירות בכגון דא נע על דרך הכלל בין עונשים צופה פני עתיד, שעה שמדובר בהסגת גבול ברף הנמוך ועד 8 חודשים ויותר מאסר בפועל, שעה שמדובר בעבירות שמצויות ברף הגבוה של עבירות בכגון דא..."**.

35. בת"פ 4723-02-15 **מדינת ישראל נ' איבנוב** (פורסם במאגרים) צוין ביחס לעבירה של הסגת גבול כי: **"עיון בפסיקת בתי המשפט השונים מלמדת כי העונשים בגין עבירות אלו, עשויים לנוע על פני מנעד רחב החל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח..."**.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב

36. בעפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (פורסם במאגרים) גזר בית משפט השלום 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע שתי עבירות של פריצה לרכב וגניבה. בית המשפט המחוזי חיפה ציין ביחס לעבירות אלו, כי:

סבורים אנו כי מתחם הענישה ההולם כל אחת מהעבירות בהן הורשע המשיב נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. סבורים אנו כי לעובדה שבאישום שצורף לא נגנב דבר - לאחר שעוברי אורח הפריעו למשיב במעשיו - יש ליתן ביטוי במסגרת הענישה בתוך המתחם".

37. בת"פ 67664-03-16 מדינת ישראל נ' הואשלה (1.11.16) צוין, ביחס לחלק מהעבירות בהן הורשע הנאשם כי: " בגדרי ה'שדרה המרכזית' הנוהגת בעבירות בהן הורשע, הרי שבגין עבירות התפרצות וגניבה מרכב, העונשים יכול וינועו בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר. על דרך הכלל בתי המשפט נותנים דעתם לשאלה האם העבירות בוצעו בצוותא חדא אם לאו, האם מדובר במעשים מתוכננים, האם מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום... "

ומן הכלל אל הפרט

38. מקום בו העבירות נשוא תיק האב התפרסו על פני כ-4 חודשים ומקום בו אין זהות מוחלטת בין כל העבירות נשוא כל האישומים הרי שעל פני הדברים יש טעם בעתירת המאשימה לקביעת מתחם עונש נפרד ביחס לכל אחד מהאישומים נשוא כתב האישום שבתיק האב. על אף האמור, בשים לב לדמיון המסוים בין ביצוע העבירות ובשים לב לכך שכולן בוצעו על אותו רקע נטען של צורך במימון צריכת סמים יכול, ולא בלי היסוס, שניתן יהיה לקבוע מתחם אחד מאוחד ביחס למכלול מעשי העבירה נשוא תיק האב, תוך החלת "מבחן הקשר ההדוק" גם אם בדוחק. ודוק: "מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלית, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח [...] את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטי" (ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

39. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לחומרה ביחס לעבירות נשוא תיק האב נתתי משקל לריבוי עבירות.

40. לחומרה נתתי משקל לכך שהמדובר בעבירות שביצוען התמשך על פני פרק זמן בן מספר חודשים תוך שהיתה לנאשם שהות מספקת לכלכל להפנים ולהבין משמעות מעשיו ולחדול מהם.

41. לחומרה נתתי משקל לכך שמכלול מעשי העבירה מלמד על מי שמשך מספר חודשים אחז בהלך רוח עברייני, תוך שפגע פגיעה נמשכת בציבור על פני תקופה.

42. לחומרה נתתי משקל לכך שביחס לאישום החמישי מעבר למטבעות שגנב הנאשם, הנאשם גרם לנזק בדמות שבירת חלון המונית, אשר מטבע הדברים עולה בערכו על שווי המטבעות שנגנבו.

43. מקום בו המדובר בפריצה למונית, הרי שמדובר בכלי רכב המשמש לפרנסת בעליו ולמעשה מהווה מטה לחמו. מעבר לעוגמת הנפש והפגיעה בתחושת הביטחון האישי הרי שבניפוץ שמשת המונית גרם הנאשם לכך

שבעל המונית נאלץ להפסיד זמן עבודה לצורך הסידורים הנדרשים לתיקון הנזק וכי בזמן שהמונית הייתה מושבתת מעבודה, במוסך, לצורך תיקון החלון נגדעה פרנסתו של בעליה.

44. לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שהעבירות נשוא תיק האב נעברו ללא תחכום ושלא במסגרת של התארגנות בין עבריינים.

45. משקל של ממש לקולא נותן אני לכך שכמפורט באישום השלישי, הגם שהנאשם גנב את מפתח בית העסק בסופו של יום הנאשם התחרט ולא פרץ אל בית העסק באמצעות המפתח שגנב כפי שתכנן מלכתחילה.

46. לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שבסופו של יום הנאשם לא גרם לנזקים חומריים משמעותיים למעט ביחס למונית שאת חלונה שבר.

47. ביחס לתיק שצורף, משקל של ממש נתתי, לחומרה, לכך שהעבירות נעברו לאחר שהנאשם שהה תקופה בת חודשים רבים בקהילה טיפולית תוך שביצוע העבירות נשוא התיק שצורף מלמד כי חרף ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, בסופו של יום שב הנאשם לסורו.

48. משקל של ממש לחומרה נותן אני לעובדה שהנאשם ביצע את העבירות נשוא התיק שצורף תוך הפרת תנאי שחרור, דהיינו לאחר שזכה לאמון בית המשפט אשר אפשר לו להימצא בחלופת המעצר חלף מעצר של ממש תוך שנתן אמון בנאשם כי די בכך בכדי להבטיח את בטחון הציבור מפניו. הנאשם רמס ברגל גסה אמון זה, ושב וביצע עבירות נוספות כנגד הציבור. עבירות הדומות באופיין לעבירות בגינן נשלח מלכתחילה לחלופת המעצר.

49. סבורני כי בסופו של יום על מתחם העונש ההולם המאוחד ביחס למכלול מעשי העבירה נשוא תיק האב, לנוע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 51 חודשי מאסר בפועל. ביחס לתיק שצורף סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מספר קצר של חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

הענישה בתוך גדרי המתחמים

50. אמנם בעניינו של הנאשם נקבעו שני מתחמי עונש, ואולם מכוח הוראות סעיף 40 יג' לחוק העונשין סבורני כי ראוי בעניינו של הנאשם לקבוע עונש אחד כולל שיגלם את הענישה הראויה בתוך כל אחד משני המתחמים ואת מידת החפיפה/הצטברות הראויה ביניהם.

51. לנאשם, חרף גילו הצעיר, עבר פלילי עשיר ומכביד. לנאשם בסך הכל 5 הרשעות קודמות בגין שורה ארוכה מאד של עבירות, תוך שחלק מהרשעותיו הקודמות כוללות צירוף של מספר רב של תיקים או אירועים.

52. לראשונה נדון הנאשם בשנת 2015 בבית משפט השלום לנוער במסגרת צירוף של תיקים רבים שעניינם התפרצות לבית מגורים או תפילה, גניבה, מספר רב של פריצות לרכב, גניבות מרכב היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית ועוד.

53. בשנת 2016 נדון הנאשם במסגרת צירוף של מספר תיקים שעניינם עבירות של פריצה לרכב, גניבה,

עבירות סמים, הפרעה לשוטר, הסגת גבול הפרת הוראה חוקית ועוד. הנאשם נדון אז ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים .

54. בשנת 2017 נדון הנאשם שוב למאסר בפועל בן 12 חודשים ועונשים נלווים וזאת לאחר שהורשע, במסגרת צירוף של מספר רב של אירועים, שעניינם כניסה לבית מגורים או תפילה לשם ביצוע עבירה וגניבה .

55. ביום 1.2.2018 נדון הנאשם, שוב, למאסר בפועל בן 9 חודשים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים או תפילה, גניבה ועבירת סמים.

56. במסגרת גזר דין זה הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה כיום.

57. את העבירות נשוא בתיק האב, החל הנאשם לבצע כ-3 חודשים בלבד לאחר שנגזר דינו ל-9 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי, וכחודש וחצי בלבד לאחר שחרורו ממאסרו האחרון.

58. בגדר שיקולי החומרה בתוך המתחם נתתי משקל לכך שחרף גילו הצעיר, כעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות, כמו גם מריבוי העבירות באירועים דנן, ניתן ללמוד כי הנאשם אימץ ביצוע עבירות מסוג זה כדרך חיים, בלא שהיה בעונשים קודמים כמו גם במאסר מותנה בר הפעלה בכדי להרתיעו מלשוב לסורו.

59. בגדר שיקולי החומרה בתוך המתחם נתתי משקל להזדמנויות השיקומיות הרבות שקיבל הנאשם במהלך חייו כנלמד מהתסקירים, ומגזר הדין נשוא המאסר המותנה, כמו גם ההזדמנויות שקיבל בהליך דנן, מקום בו הנאשם שוחרר ממעצרו על מנת לאפשר לו להשתלב בקהילה טיפולית, ומקום בו גם לאחר שהורחק מהקהילה, לא הוחזר לבית המעצר אלא עדיין נעשה ניסיון למצוא עבורו אופק טיפולי בעודו שוהה בחלופת מעצר.

60. מקום בו הלכה למעשה כיום לא קיים ולא הוצע אופק טיפולי שיקומי עבור הנאשם, הרי שבגדר שיקולי הענישה, יש לקחת בחשבון גם את הצורך להגן על הציבור מפני הנאשם על דרך כליאתו, וזאת במסגרת השיקולים לענישה **בתוך** המתחם.

61. מקום בו מעברו של הנאשם ומהנלמד מהתסקירים אודות מאפייניו של הנאשם, עולה על פניו מסוכנות להמשך הישנות התנהגות דומה בעתיד, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם יש צורך לקחת בחשבון גם את הצורך בהרתעת היחיד.

62. מקום בו המדובר בעבירות הקלות מאוד לביצוע, הטומנות בחובן פוטנציאל להפקת רווחים כספיים, ומנגד מקום בו הסיכון במתן הדין בגין ביצוע עבירות אלו הינו קלוש, משמדובר בעבירות הקשות לגילוי, הרי שיש צורך לקחת בחשבון בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם גם את הצורך בהרתעת הרבים.

63. לקולת הנאשם נתתי משקל לגילו הצעיר.

64. לקולת הנאשם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות הקשות כנלמד מהתסקירים כמו גם לעובדה שהנאשם נעדר כל רשת תמיכה חיצונית.

65. לקולת הנאשם נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי.

66. מקום בו בתיק האב הודה הנאשם בכתב האישום המקורי, ללא כל תיקונים הרי שדומה כי יש לתת משקל של ממש לכך שהודאתו הינה הודאה מלאה ללא כל רצון להפיק רווח בדמות הקלה כזו או אחרת בכתב האישום.

67. לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שבצירוף התיקים חסך זמן שיפוטי יקר של שני מותבים שונים בשני הליכים שונים.

68. לקולת הנאשם נתתי משקל של ממש לכך שגם אם בסופו של יום ההליך הטיפולי לא צלח, הרי שהנאשם הביע רצון של ממש לשנות מאורחותיו והיה מוכן להשקיע תעצומות נפש של ממש לצורך השתלבות בהליך טיפולי תובעני בקהילה טיפולית.

69. מקום בו היה הנאשם כמעט כעשרה חודשים בקהילה טיפולית סגורה, הרי שיש לקחת בחשבון את העובדה שגם אם אין להחשיב זאת כתקופת מעצר, המדובר בתקופה לא מבוטלת, שבה לא היה הנאשם בן חורין ולא חזר לסביבתו הטבעית אלא היה נתון במסגרת תובענית בעלת כללים נוקשים, מרוחקת מסביבתו הטבעית, ועשה מאמץ של ממש לפחות משך תקופה להשתלב בה.

70. בבחינת מאמצי נאשם לחזור למוטב, מטבע הדברים, לא הרי מי אשר מצהיר הצהרות מילוליות על רצונו להשתקם, או אף משתתף בקבוצה טיפולית כזו או אחרת פעם בשבוע למשך כשעה בשירות המבחן, כעניינו של מי אשר בשל אותו רצון לחזור למוטב ולהשתקם, היה נכון להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי, כאשר ההוויה הטיפולית אפפה אותו וסבבה אותו כמעט כל שעות היממה, והיה נכון להשקיע מאמצים של ממש ותעצומות של ממש לשם כך. גם אם ההליך הטיפולי בסופו של יום לא צלח יש ליתן משקל של ממש לאותו מאמץ ניכר שעשה הנאשם לחזור למוטב.

71. לכאורה, נוכח עברו הפלילי המכביד, השיבה המהירה לביצוע עבירות זמן קצר מאוד לאחר שחרורו ממאסרו האחרון, והעובדה שהנאשם ביצע את העבירות בלא שהיה במאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו בכדי להרתיעו, ואף חזר לבצע את העבירות נשוא התיק שצורף, לאחר כישלון ההליך הטיפולי שעבר ובעודו נתון בחלופת מעצר בתיק האב, הרי שהדין היה לגזור את עונשו של הנאשם ברף גבוה בתוך המתחמים.

72. הגם כך, לאור שיקולי הקולא שפורטו לעיל, ובעיקר השילוב של גילו הצעיר עם המאמץ שעשה לשקם את עצמו כפי שבא לידי ביטוי בתקופה בה שהה בקהילה הטיפולית, יכול וניתן להקל עם הנאשם ולהסתפק בענישה ברף נמוך יותר בתוך המתחמים, תוך חפיפה משמעותית של הענישה בתוך שני המתחמים.

73. בנוסף, נוכח שיקולי הקולא שפורטו לעיל, מצאתי לחרוג מהכלל שהתווה המחוקק ביחס להפעלת מאסרים מותנים במצטבר, ולהורות על חפיפת חלק משמעותי מהמאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם עם המאסר שיושת.

74. לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 10

א. 33 חודשי מאסר בפועל .

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 17-08-26870 של בית משפט השלום לנוער בבאר-שבע, וזאת חלק בחופף וחלק במצטבר למאסר שהושת. **סך הכול ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין התיקים שבכותרת בלבד עפ"י רישומי שב"ס.** (מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודות מאסר/מעצר אחרות לא ינוכו).

ג. 12 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.

ד. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תש"פ, 29/01/2020 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

הוקלד על ידי נורית ג'רנו